

[Agerschou]

folkningen og fra forskellige personalegrupper åbenbart gjort deres virkning.

Forslaget er efter vores opfattelse derfor et forsøg på at løse nogle enkelte stropper i den spændetrøje, man nu gennem flere år har lagt kommunerne i, og som har gjort det kommunale selvstyre til en illusion. Der er tale om et fortvivlet forsøg fra regeringens side på at redde forholdet til kommunerne.

Med lovforslaget fastlægges rammerne for en to års periode. Det har kommunerne naturligvis været interesseret i, fordi de mange pludselige indgreb ødelægger enhver form for langtidspanlægning. Og det er naturligvis muntert at høre venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, stå her på talerstolen i dag og tale om værdien af langtidspanlægning, når man ved, at hr. Svend Heiselberg i 2-3 år har været med til at ødelægge enhver form for langtidspanlægning, en kommune kunne finde på.

Vi mener nu ikke, at kommunerne skal glæde sig for tidligt, selv om der er lagt op til en to års periode. Regeringen har tidligere vist, at den gør, hvad den vil, og den får trofast og automatisk følge af det radikale venstre. Jeg tror ikke, at vi har set det sidste hovsaindgreb fra regeringens side over for kommunerne. Der vil stadig blive pønset på initiativer; det kan kommunerne lige så godt tage med i deres daglige arbejde.

Det er lykkedes regeringen at fremstille forslaget som et forlig mellem regeringen og kommunerne. Efter SFs opfattelse er det urimeligt at tale om et forlig, når forslaget stadig opererer med straffeaktioner over for kommunerne, hvis rammerne ikke følges, denne gang i form af en deponeringsordning med Nationalbanken. Ganske vist kalder man det i lovforslagets bemærkninger med en sproglig ganske charmerende omskrivning for »modgående foranstaltninger«. Det, der er tale om, er straffeaktioner over for kommuner, der efter regeringens opfattelse ikke opfører sig ordentligt.

Som sagt er der efter SFs opfattelse tale om et tilbagetog for regeringen, men muligvis kun et taktisk tilbagetog, og vi er overbevist om, at hovsaindgrebene vil fortsætte, hvis regeringen får lyst til det. Derfor er der stadig brug for, at kommunerne optræder håndfast over for regeringen.

Med hensyn til lovforslagets enkeltheder er det ganske komplicerede sager, vi behand-

ler. Jeg vil ligesom hr. Stavvad fra socialdemokratiet udtrykke vores store utilfredshed med, at man virkelig kan finde på at fremsætte et forslag, der var lovet fremsat 15. februar 1986, 14. maj 1986, når man ved, at folketingsåret er ved at være slut.

Vi vil lægge op til et meget grundigt udvalgsarbejde, og derfor kan det blive nødvendigt at forlænge fristen for folketingsarbejds afslutning, der er fastsat til 30. maj, til ind i juni. Vi vil ikke lade os piske af, at indenrigsministeren først i allersidste øjeblik fremsætter et omfattende forslag til behandling i folketinget. Det skal efter vores opfattelse have en lige så seriøs behandling, som det ville have fået, hvis det var fremsat på det tidspunkt, regeringen selv havde annonceret.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Hr. Agerschou har fuldstændig misforstået det, hvis han tror, at det er et tilbagetog. Netop fordi regeringen nu har bragt orden i økonomien, som jeg har sagt, er der skabt grundlag for, at vi kan give de forbedringer til kommunerne. Det er det, vi hele tiden har sagt: nu må vi have orden i økonomien, for så bliver der igen muligheder for, at vi kan opfylde nogle af kommunernes ønsker. Når man overtager nærmest et dødsbo, er man nødt til at skabe orden i økonomien, inden man kan begynde at dele ud af pengene. Det er det, vi har gjort fra regeringens side. Det burde man påskønne i stedet for at gå op og kværulere over det her.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg kan forstå på hr. Svend Heiselberg, at han mener, at regeringen har bragt orden i økonomien. Hvornår er det sket? Det må være sket mellem juleindgrebet over for kommunerne og fremsættelsen af nærværende forslag. Jeg havde forståelsen af, at regeringen i forbindelse med juleindgrebet over for kommunernes økonomi ikke mente, at der var blevet bragt orden i økonomien. Hvad er det, der er sket i mellemtiden? Det vil jeg gerne spørge hr. Svend Heiselberg om.

For os at se er der stadig væk tale om, at regeringen har fundet det nødvendigt at fore-